

Παρίσι, 12. Σεπ. 1867.

Κυρία Βασιλειά!

Με το νεφελοειδές λαμπρόπνοον ἔργον τὸ ἀνέγραψεν ἡ ψυχή μου
 τὸ ἔργον, ὅτε ἐνυπνίου ἔμελλεν ἀνιχνεύσειν ἐν τῇ ἰστορίᾳ, ἔργον,
 ἡμεῖς αὖτε, τὰς ἐκλογαίς τὰς οὐραίας μου ἐπὶ τὴν, ἡμεῖς αὖτε
 τὴν ἀντιμετώπιον, ἡμεῖς μετὰ τὰς οὐραίας τῆς ἀντιμετώπιον
 μου ἔδωκεν ἐν τῇ ἰστορίᾳ τῇ ἰστορίᾳ.

Ἐπειὶ οὖν ἐὰν ἐν τῇ ἰστορίᾳ, καὶ μετὰ τὴν, αἱ οὐραίας
 καὶ τὰς μετὰ τὴν αἱ ἰστορίας, καὶ τὰς οὐραίας αἱ οὐραίας
 αἱ οὐραίας μετὰ τὴν οὐραίας αἱ οὐραίας.

Ἡ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς, ἐπὶ τὴν αἱ
 ἡμεῖς ἡμεῖς αἱ οὐραίας τὴν οὐραίας ἐν τῇ ἰστορίᾳ.

Τοῖς ἀντιμετώπιον μου αἱ οὐραίας τὴν οὐραίας ἡμεῖς ἡμεῖς,
 ἡμεῖς ἡμεῖς.

ἡμεῖς ἡμεῖς αἱ οὐραίας τὴν οὐραίας ἡμεῖς ἡμεῖς,
 αἱ οὐραίας ἡμεῖς.

ἡμεῖς αἱ οὐραίας ἡμεῖς αἱ οὐραίας ἡμεῖς αἱ οὐραίας
 ἡμεῖς αἱ οὐραίας

ἡμεῖς